

**การศึกษาการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกัน
ของนักศึกษาสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย**

**A Study of British English and American English Vocabulary Usage of
Second Year Chinese and English for Communication Major Students
at Loei Lajabhat University**

ศิริจิตรา นวรัตน์กรณ์¹ ศุภกานต์ บำรุงราชหิรัญย์² พงษ์เทพ บุญเรือง³ พรสวรรค์ ศิริกาญจนกรณ์⁴ Kym David Fabian⁵
srijittra9@yahoo.com supkarn.bam@lru.ac.th manpongthep@gmail.com pornsavarin.sir@lru.ac.th kympanzee@gmail.com
08-7935-8712 08-8561-3798 08-9422-1512 08-1964-6418 08-5008-2097

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกันได้ถูกต้อง 2) ศึกษาการจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกันได้ถูกต้องของนักศึกษาสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่องานโรงแรม ภาคการศึกษาที่ 1/ 2565 จำนวน 22 คน ด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบสอบถามความรู้ด้านการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกัน จำนวน 20 คำ และ 2) การจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกัน จำนวน 60 คำ โดยคำศัพท์ที่ใช้ซ้ำกันจากหนังสือ 3 เล่ม ได้แก่ 1) High Season: English for the Hotel and Tourist Industry ของ Keith Harding & Paul Henderson (2002) 2) Be Our Guest: Basic English for Hotel Staff ของ Donald Adamson (1992) และ 3) Communicative English for Hotel Personnel ของ Kanitta Utawanit (2013) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาและการประมาณสัดส่วน (Two Proportional test) ที่ .05 ประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป MINITAB

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสะกดและจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกันได้ถูกต้องของนักศึกษาไม่แตกต่างกันทางสถิติ ที่ $\alpha = .05$ โดยความสามารถในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 54.5 และความสามารถในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 45.0 (p-value = .05) ในทำนองเดียวกันความสามารถในการจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 53.6 ในขณะที่ความสามารถในการจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 47.6 (p-value>.05)

คำสำคัญ: คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ คำศัพท์ภาษาแบบอเมริกัน การสะกดคำศัพท์ การจำแนกคำศัพท์

Abstract

The objectives of this research were: 1) to investigate the British English vocabulary or American English vocabulary correctness in spelling and 2) to investigate the British English and American English vocabulary correctness in segregating of second-year Chinese and English for Communication major students at Loei Rajabhat University being higher than 50%. The samples were 22 second-year Chinese and English for Communication Major Students at Loei Rajabhat University who registered for the English for Hotel Operations course in the first semester

of the academic year 2022 by Purposive Sampling. The research instruments were 1) British English and American English ability in vocabulary spelling measurement questionnaires consisting of 20 words, and 2) British English and American English ability in vocabulary segregating measurement questionnaires consisting of 60 words. The vocabulary was a repeated selection from 3 textbooks: 1) High Season: English for the Hotel and Tourist Industry by Keith Harding & Paul Henderson (2002), 2) Be Our Guest: Basic English for Hotel Staff by Donald Adamson (1992) and 3) Communicative English for Hotel Personnel by Kanitta Utawanit (2013). Descriptive Statistics and Two Proportional Test at .05 by MINITAB were applied in this research.

The findings revealed that the correctness of spelling and segregating vocabulary of British English and American English of students was not significantly different at $\alpha = .05$. The correctness of spelling vocabulary of British English was 54.5 percent and that of American English was 45.0 percent (p-value = .05). Similarly, the abilities in correctness of segregating vocabulary of British English was 53.6 percent whilst the correctness in American English was 47.6 percent (p-value > .05).

Keywords: British English, American English, Vocabulary Spelling, Vocabulary Segregating

¹ อาจารย์ ประจำสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

² อาจารย์ ประจำสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

³ อาจารย์ ประจำสาขาภาษาอังกฤษ (ปริญญาโท) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

⁴ อาจารย์ ประจำสาขาภาษาไทย (ปริญญาโท) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

⁵ อาจารย์ชาวต่างชาติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาอังกฤษในสังคมไทยปัจจุบัน มีบทบาทสำคัญที่เกี่ยวข้องในหลายด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อุตสาหกรรมการค้า การท่องเที่ยวและการโรงแรม เทคโนโลยีและการสื่อสารระหว่างประเทศ และการศึกษา ภาษาอังกฤษเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือสื่อกลางในการสร้างความเข้าใจระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคนในสังคมที่ใช้ภาษาสื่อสารที่ไม่เหมือนกัน การสร้างความเข้าใจในการสื่อสารจึงเป็นเรื่องที่ลำบากและอาจเกิดปัญหาความเข้าใจคลาดเคลื่อน ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษากลางซึ่งใช้ในการสื่อสารอย่างเป็นทางการและเป็นยอมรับกันทั่วโลก (Crystal, 2003 : 106) ดังนั้น บทบาทของภาษาอังกฤษต่ออนาคตของคนประเทศไทยจึงมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะบุคคลากรที่จะมีบทบาทในการพัฒนาประเทศต่อไป เช่น นักเรียน นิสิต นักศึกษา พนักงาน หรือบุคลากรในองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนทุกสาขา อาชีพต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการด้านการศึกษา การสื่อสาร และการประกอบอาชีพในอนาคต (ภราดร สุขพันธ์, 2561 : 90; Blue & Harun, 2003 อ้างอิงใน ศรีจิตรา นวรัตน์าภรณ์, 2559 : 1) ดังนั้น นอกจากความสามารถในด้านต่างๆ แล้วทักษะทางด้านภาษาอังกฤษจึงถือเป็นคุณสมบัติสำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจของนายจ้างหรือผู้ประกอบการในตัดสินใจการจ้างงาน เลื่อนขั้น เพิ่มเงินเดือน หากบุคคลใดที่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษดีก็จะเป็นข้อได้เปรียบในการทำงานหรือ การประกอบอาชีพ การได้ค่าตอบแทน หรือได้รับโอกาสในหน้าที่การงานมากกว่าบุคคลที่มีข้อจำกัดด้านการใช้ภาษาอังกฤษ (ภราดร สุขพันธ์, 2561 : 91) อย่างไรก็ตาม ภาษาอังกฤษที่ใช้กันอยู่ทั่วโลกจะมีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ แต่ในประเทศไทยจะคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (British English: BrE) และภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English: AmE) ภาษาอังกฤษที่ใช้ในสองประเภทนี้มีความแตกต่างกัน คนอังกฤษหรือประเทศที่เป็นอาณานิคมของอังกฤษ และคนอเมริกันต่างก็สื่อสารได้เข้าใจ แต่ในบางคำศัพท์ก็มีความหมายแตกต่างกัน หรือการสะกดคำที่แตกต่างกันโดนสิ้นเชิง ซึ่งอาจทำให้การสื่อสารเกิดการผิดพลาดและเข้าใจผิดได้ ปัจจุบัน เอกสาร แบบเรียน ตำราภาษาอังกฤษที่ใช้ในการเรียนการสอนในสถาบันต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกันปะปนกัน รวมถึง เพลง ภาพยนตร์ สิ่งตีพิมพ์ รายการโทรทัศน์ เกมส์ สื่อเทคโนโลยีต่างๆ และเว็บไซต์มากมายซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาในการรับวัฒนธรรมจากการใช้ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกัน โดยไม่ได้รับรู้ความแตกต่างของภาษาอังกฤษทั้งสองแบบอย่างจริงจัง ทำให้นักศึกษาอาจเกิดการสับสนในการใช้คำศัพท์ ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ อาจเกิดการคลาดเคลื่อนในการสื่อสาร และใช้ภาษาไม่เหมาะสมส่งผลให้การสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพ (ชลธิป ชาญชัยฤกษ์, 2565 : 4; ศรีจิตรา นวรัตน์าภรณ์, 2559 : 2; Rahim & Akan, 2008 : 105-106) โดยเฉพาะในธุรกิจด้านการโรงแรมต้องมีการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่มาจากหลายประเทศ ซึ่งพนักงานผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องใช้ทักษะด้านภาษาอังกฤษและหากมีความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง เหมาะสมกับลูกค้า ก็จะสามารถสร้างความประทับใจให้กับนายจ้าง เพื่อนร่วมงาน หรือชาวต่างชาติที่ต้องติดต่อด้วยได้ ภาษาอังกฤษในการทำงานหรือการสื่อสารเชิงธุรกิจจึงมีความจำเป็นอย่างมาก

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานโรงแรมเป็นการใช้ภาษาด้านการบริการที่จะต้องสื่อสารกับลูกค้าโดยใช้ภาษาที่ชัดเจน สุภาพ ถูกต้อง เหมาะสมเพื่อให้เกิดความเข้าใจทั้งผู้สื่อความหมายและผู้รับฟัง โดยเฉพาะลูกค้าหรือผู้ที่มาติดต่อที่มาใช้บริการหรือเข้าพักในโรงแรมนั้นมีหลายเชื้อชาติ มาจากหลายประเทศทั่วโลก ดังนั้น การสร้างความเข้าใจของนักศึกษาที่จะเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการโรงแรมจึงจำเป็นต้องเข้าใจในความแตกต่างของการใช้ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน เพื่อสร้างความมั่นใจให้นักศึกษาในการเลือกใช้ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมตามสังคมและวัฒนธรรม สามารถสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ ซึ่งความแตกต่างสามารถแยกเป็น ความแตกต่างด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ความแตกต่างด้านการสะกดคำ (Spelling) ความแตกต่างด้านไวยากรณ์ (Grammar) และความแตกต่างด้านการออกเสียง (Pronunciation) (Florian, 2022 : 1-4) ในศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะความแตกต่างด้านคำศัพท์ (Vocabulary) และความแตกต่างด้านการสะกดคำ (Spelling) เท่านั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการสะกดและการจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกันได้ถูกต้อง ของ นักศึกษาสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่องานโรงแรม ในภาคการศึกษาที่ 1/ 2565 จำนวน 22 คน ด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบสอบถามความรู้ด้านการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกัน จำนวน 20 คำ และ 2) แบบสอบถามความรู้ด้านการจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกัน จำนวน 60 คำ โดยใช้คำศัพท์ที่ซ้ำกันจากหนังสือ 3 เล่ม ได้แก่ High Season: English for the Hotel and Tourist Industry ของ Keith Harding & Paul Henderson (2002), Be Our Guest: Basic English for Hotel Staff ของ Donald Adamson (1992) และ Communicative English for Hotel Personnel ของ Kanitta Utawanit (2013)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 22 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

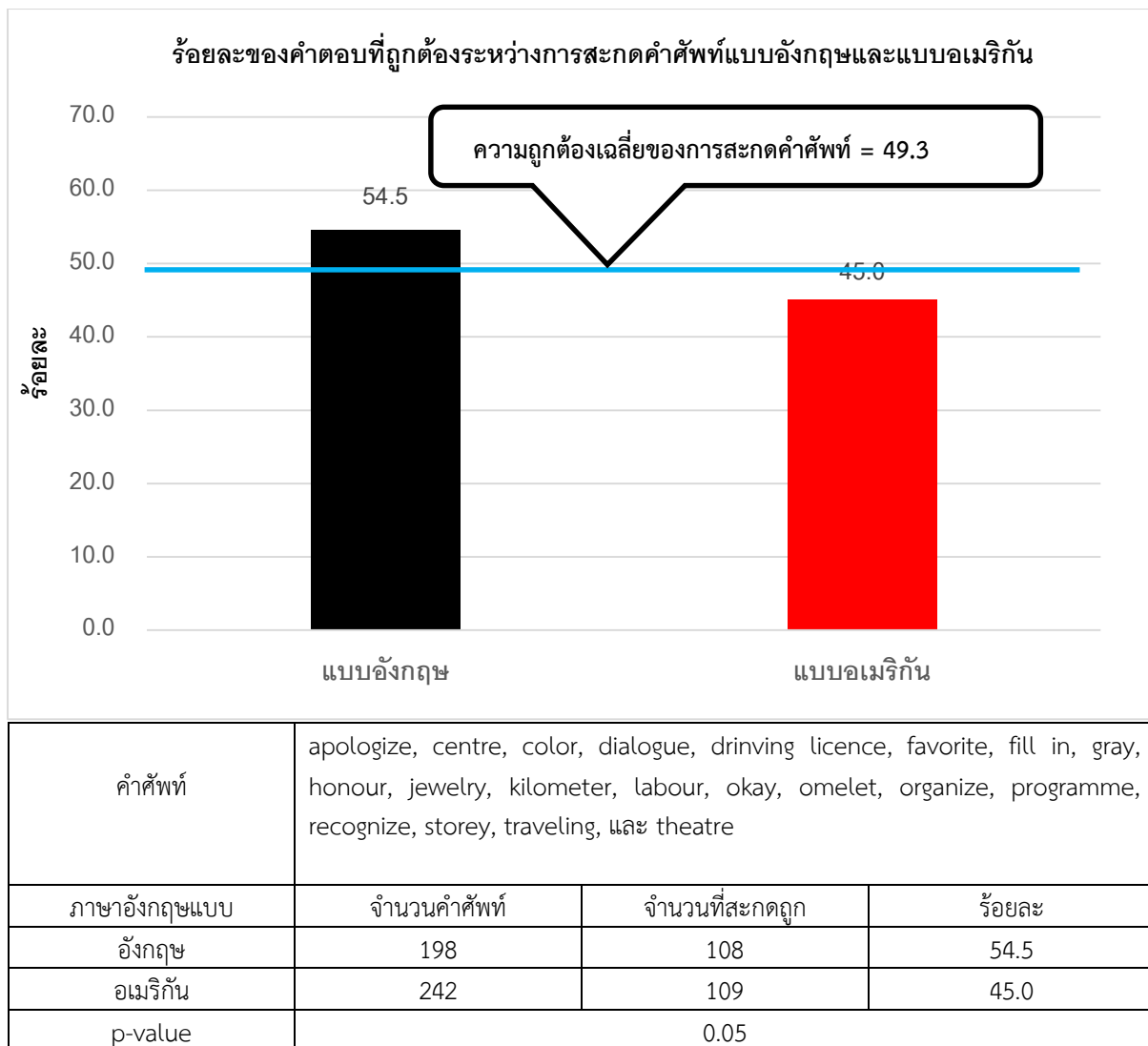
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและการประมาณสัดส่วนที่ .05 ซึ่งประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป MINITAB

ผลการวิจัย

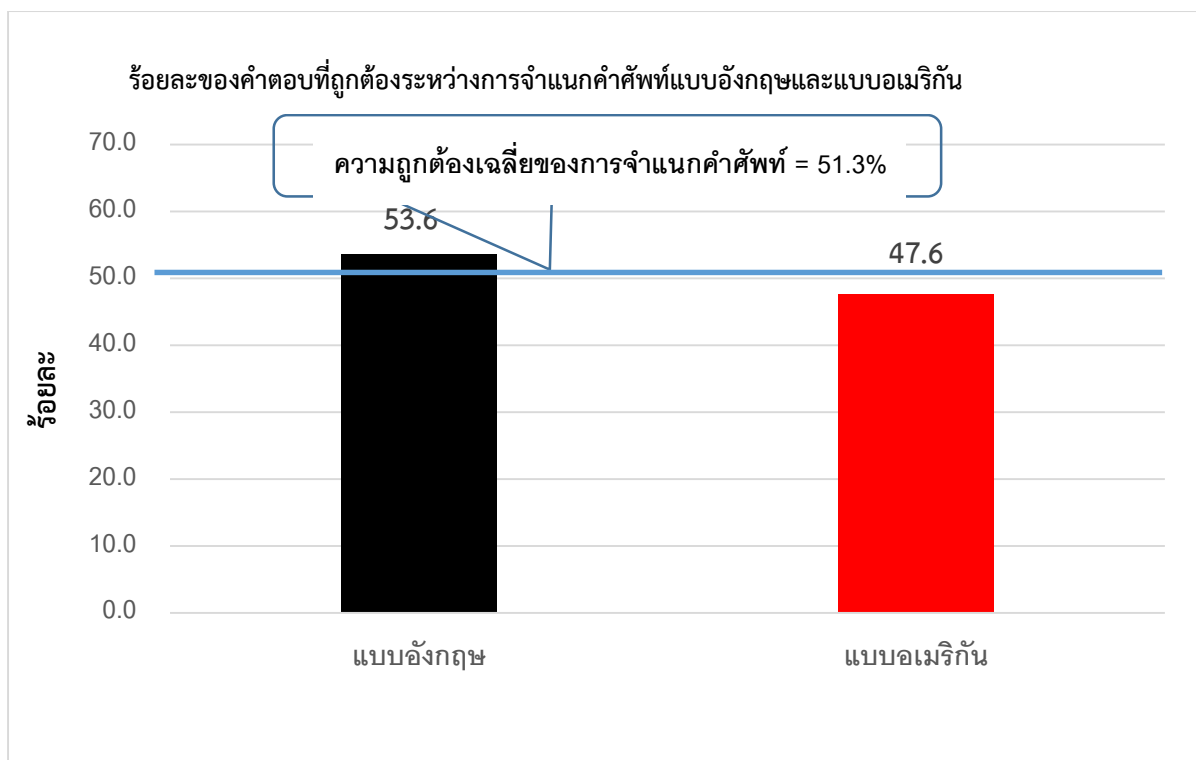
ผลการวิจัยพบว่า การสะกดคำศัพท์และการจำแนกคำศัพท์ของนักศึกษาสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของคำตอบในแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน ของนักศึกษาสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

จากตารางที่ 4.1 พบว่าความสามารถในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษของนักศึกษาถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 54.5 ซึ่งมากกว่าเล็กน้อยอย่างไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติ ที่ .05 เมื่อเทียบกับความสามารถในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันของนักศึกษาถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 45.0 (p-value = .05)

ตารางที่ 4.2 จำนวนร้อยละของคำตอบในแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจในการจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน ของนักศึกษาสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

คำศัพท์	apartment, autumn, bank note, bar, bathrobe, bathtub, bin, biscuits, reservation, bookshop, call, car park, cashier, cell phone, cheque, chemist's, chips, children, cinema, dessert cart, dustbin, engaged, expensive, first floor, freeway, garbage/trash, gift shop, ground floor, holiday, ill, intersection, jug, last name, lift, luggage, mailbox, movie, pants, plaster, pavement, petrol station, phone booth, postcode, potato chips, purse, put you through, queue, reception, roundabout, schedule, sweet, tap, taxi, toilet, traveller's cheque, underground, vacuum cleaner, wash basin, wardrobe, และ zero		
ภาษาอังกฤษแบบ	จำนวนคำศัพท์	จำนวนที่จำแนกถูก	ร้อยละ
อังกฤษ	814	436	53.6
อเมริกัน	506	241	47.6
p-value	.306		

จากตารางที่ 4.2 พบว่าความสามารถในการจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษของนักศึกษาถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 53.65 ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างนัยยะสำคัญทางสถิติ ที่ .05 เมื่อเทียบกับ ความสามารถในการจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันของนักศึกษาถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 47.6 (p-value >.05)

อภิปรายผล

จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มีความถูกต้องในการสะกดและจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกันไม่แตกต่างกัน ทางสถิติ ที่ $\alpha = .05$ โดยความสามารถในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 54.5 และความสามารถในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 45.0 (p-value = .05) ความสามารถในการจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 53.6 และความสามารถในการจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 47.6 (p-value>.05) อาจมีผลจากความแตกต่างกัน

เล็กน้อยในบริบทของการใช้ภาษา โดยภาษาอังกฤษแบบอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการศึกษาและเป็นทางการ แต่ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันเป็นภาษาเข้าใจง่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Safaa (2015 : 28) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกัน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย Tlemcen ประเทศอัลจีเรีย โดยกลุ่มตัวอย่าง การคัดเลือกแบบสุ่มจำนวน 27 คน และเครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาผลของการวิจัยพบว่า นักศึกษาต้องการใช้ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษเพราะว่าเป็นภาษาการศึกษาและเป็นทางการมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 51.9 ส่วนกลุ่มที่ต้องการใช้ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน โดยให้เหตุผลว่าเป็นภาษาที่เข้าใจได้ง่าย ใช้ในการปฏิบัติงาน และ มีความคุ้นเคย คิดเป็นร้อยละ 48.1 ซึ่งสอดคล้องกับ Barata (2020 : 235) ที่ได้ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกันในเชิงคำศัพท์และไวยากรณ์ โดยวิเคราะห์จากตำราหลายเล่ม พบว่าทั้งคำศัพท์และไวยากรณ์จะมีความแตกต่างกันอย่างมาก แต่ดูเหมือนว่าความแตกต่างเหล่านี้จะสามารถเข้าใจได้ เนื่องจากภาษาทั้งสองรูปแบบนั้นถูกนำมาใช้ในการสนทนาปะปนกันจนเป็นที่คุ้นเคย ซึ่งผลการศึกษาการสะกดคำศัพท์และการจำแนกคำศัพท์ของนักศึกษาสาขาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกันปะปนกัน และมีความสามารถในการสะกดและจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษได้มากกว่าภาษาอังกฤษแบบอเมริกันเล็กน้อยซึ่งไม่แตกต่างกัน ทางสถิติ ที่ $\alpha = .05$ ผลการศึกษาสอดคล้องเป็นแนวทางเดียวกับ Lindell (2014) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการแยกความแตกต่างและการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชาวสวีเดน โรงเรียน Halmstad จำนวน 97 คน พบว่า นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกันปนกัน ส่วนความสามารถในการแยกความแตกต่างและการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 30

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษามีการใช้ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกันปะปนกันซึ่งสอดคล้องกับ ซลาธิป ชายุชัยฤกษ์ (2565 : 4) ที่กล่าวว่า ปกติแล้วในบริบทของคนไทยจะคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษทั้งแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกันโดยไม่คำนึงถึงว่าเป็นภาษาอังกฤษแบบใด ผู้ใช้ภาษาอังกฤษจึงใช้ปะปนกันเพราะทุกคนสามารถเข้าใจกันได้ในชีวิตประจำวัน และนักศึกษามีความสามารถในการสะกดและจำแนกคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษได้มากกว่าภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (เล็กน้อยซึ่งไม่แตกต่างกัน) สอดคล้องกับ Safaa (2015 : 28) ได้อธิบายว่ารูปแบบภาษาอังกฤษแบบอังกฤษนั้นเป็นการใช้ภาษาทางการศึกษา หรือเป็นภาษาอังกฤษที่เป็นทางการมากกว่าภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน ซึ่งภาษาอังกฤษแบบอเมริกันจะเป็นรูปแบบภาษาที่ไม่เป็นทางการมากนักและสามารถเข้าใจง่าย อย่างไรก็ตามบริบทของการใช้ภาษามีความแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะใช้ภาษาในการสื่อความหมาย ผู้ใช้ภาษาอังกฤษควรมีความตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน ในบริบทเกี่ยวกับความสอดคล้องของภาษา โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนรายงาน จดหมาย การบันทึก การกรอกข้อมูล และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ถ้าจะใช้ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษผู้ใช้อภาษาก็ต้องเลือกใช้คำศัพท์ ตัวสะกด และรูปแบบกริยาภาษาอังกฤษที่ใช้ต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก หรือถ้าจะใช้ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันกับลูกค้าของโรงแรมที่มาจากประเทศอเมริกา การใช้ภาษาในการสื่อสารของพนักงาน ก็ควรใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนและตรงประเด็น เนื่องจากการใช้คำศัพท์ในบริบทภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ย่อมอาจก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนและความเข้าใจผิดในการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารได้ ดังนั้น หากผู้ใช้ภาษามีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกันแล้ว จะช่วยให้ผู้ใช้ภาษามีความเข้าใจในวัฒนธรรมและแนวคิดที่แตกต่างกันของแต่ละประเทศ และผู้ใช้ภาษาสามารถนำเอาความรู้เหล่านั้น มาประยุกต์ใช้กับการศึกษา การทำงาน และการประกอบอาชีพของตนเองในอนาคตได้อย่างถูกต้อง มั่นใจ รวมถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
การพัฒนาชุดสื่อการเรียนรู้ที่ง่ายเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป
การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกันด้านการแยกความแตกต่างด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ความแตกต่างด้านการสะกดคำ (Spelling) ความแตกต่างด้านไวยากรณ์ (Grammar) และความแตกต่างด้านการออกเสียง (Pronunciation)

เอกสารอ้างอิง

- ชลธิศ ชลาธิป. (2565). **English Today**. สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. <<https://www.culi.chula.ac.th>>
สืบค้นเมื่อ 5 ธันวาคม 2565.
- ภราดร สุขพันธ์. (2561). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน. **วารสารมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**, 2(2) : 89-100.
- ศรีจิตรา นวรัตน์ภรณ์. (2559). การศึกษาการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและภาษาอังกฤษแบบอเมริกันของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ ระดับชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- Adamson, D. (1992). **Be Our Guest: Basic English for Hotel Staff**. UK : Prentice Hall International Ltd.
- Barata, P.,T. (2020). **American English and British English: Vocabulary and Grammar Differences**. *Journal of Language Intelligence and Culture*, 1(3) : 224-237.
- Crystal, D. (2003). **English as a Global Language**. 2nd. Cambridge University Press.
- Florian, D. (2022). **ภาษาอังกฤษของคนอังกฤษและคนอเมริกันต่างกันอย่างไร**. <<https://shorturl.asia/0NM7U>>
Retrieved on 5 December 2022.
- Harding, K. & Henderson, P. (2002). **High Season: English for the Hotel and Tourist Industry**. New York : Oxford University Press.
- Lindell, C. (2014). **An Investigation of Awareness of the Differences in British and American Vocabulary and Spelling**. <<https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:688472>> Retrieved on 5 December 2022.
- Rahim, M., A. & Akan, Md., F. (2008). British and American English: A Comparative Study of the Two Varieties. **Journal of the Institute of Modern Languages**, 22 (105-118).
- Safaa, A. (2015). **British VS American English for University Students Teaching Purposes: The Case of Third-Year EFL Students at Tlemcen University**. Master Degree in Language Studies at University of Tlemcen.
- Utawanit, K. (2013). **Communicative English for Hotel Personnel**. 12th ed. Bangkok : Thammasat University Press.